

Sygn. akt *IV U 1727/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2020 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku D. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

o rentę

na skutek odwołania D. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 15/07/2019 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 15/07/2019r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy D. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 kwietnia 2019r. do 31 grudnia 2021r.

Sygn. akt IV U 1727/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 września 2020r.

Decyzją z dnia 15.07.2019r., znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. odmówił D. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na uzasadnienie wskazano, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 04.07.2019r. ustalono, że wnioskodawca jest zdolny do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł D. C. podnosząc, że jest ona krzywdząca i niezgodna ze stanem faktycznym.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację, która legła u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca w dniu 07.03.2019r. złożył do organu rentowego wniosek o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (akta ZUS)

Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że wnioskodawca jest zdolny do pracy. ZUS wydał decyzję dnia 15.07.2019 r. odmawiając wnioskodawcy prawa do renty.

Celem skontrolowania orzeczenia komisji lekarskiej ZUS Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii, neurologii i medycyny pracy.

Biegły neurolog stwierdził w opinii, że D. C. leczony jest w rozumieniu stanu neurologicznego z powodu przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa w odcinku lędźwiowo-korzeniowym – obecnie w fazie zaostrenia objawów o symptomatologii korzeniowej.

Z wywiadu przebył zabieg usunięcia przepukliny krążka międzykręgowego na poziomie L4-L5.

Obecnie w oparciu o dostępne badania neuroobrazowe stwierdza się zmiany bliznowate w miejscu operowanym (L4-L5) oraz wypuklinę krążka L5-S1 co pośrednio wskazuje na niepewne rokowanie długoterminowe z ewentualną potrzebą ponownego leczenia w trybie operacyjnym.

Aktualne prezentowane deficyty i ubytki funkcjonalne, a tym samym stopień naruszenia sprawności organizmu daje podstawy warunkujące ustalenie częściowej niezdolności do pracy przy uwzględnieniu posiadanych kwalifikacji na okres jednego roku.- licząc od daty złożenia wniosku.

W opinii biegłego badany winien zintensyfikować terapię oraz zabiegi usprawniające oraz kontynuować kontrolę w warunkach poradni specjalistycznych. W opinii biegłego na obecnym etapie wnioskodawca spełnia kryteria częściowej niezdolności do pracy przy prezentowanych objawach ubytkowych oraz po analizie ustawowej definicji niezdolności do pracy.

Biegły ortopeda rozpoznał u wnioskodawcy chorobę dyskową kręgosłupa lędźwiowego z objawami korzeniowymi, nawrotowymi po leczeniu operacyjnym bez remisji objawów klinicznych zespołu korzeniowego. Według biegłego wnioskodawca w chwili obecnej prezentuje dolegliwości istotnie uniemożliwiające mu wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych.

Zmiany w kręgosłupie lędźwiowym pomimo leczenia operacyjnego i rehabilitacji nadal nie uległy istotnej redukcji. Wnioskodawca nadal wymaga rehabilitacji i usprawnienia – powyższe biegły ocenia do końca 2021 roku.

Biegły z zakresu medycyny pracy stwierdził, że odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego tj. od 01.04.2019 r. okresowo do 31.12.2021 r. W uzasadnieniu opinii biegły stwierdził, że czynności zawodowe na zajmowanych przez opiniowanego stanowiskach pracy skutkowały obciążeniem układu ruchu, w tym kręgosłupa, co było związane nie tylko z wykonywaniem pracy średnio ciężkiej i ciężkiej, ale także przyjmowaniem długotrwałe wymuszonej pozycji i ręcznymi pracami transportowymi.

W związku ze schorzeniem kręgosłupa wnioskodawca wymagał intensyfikacji leczenia, w tym operacyjnego kręgosłupa –dissectomii na poziomie L4-L5, który skutkował jedynie krótkotrwałą poprawą i po kilkunastu miesiącach od zabiegu w badaniach obrazowych kręgosłupa potwierdzono zmiany bliznowate w miejscu operowanym, a w badaniach fizykalnych ostre objawy rozciągowe.

Powyższe co ustalili biegli neurolog i ortopeda wymaga intensyfikacji leczenia, nie wykluczając reoperacji, a następnie rehabilitacji pooperacyjnej. Stąd podstawy do orzekania po ukończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Wskazane leczenie i rehabilitacja rokują poprawę stanu zdrowia wnioskodawcy, stąd ustalona niezdolność do pracy ma charakter czasowy.

Zastrzeżenia do opinii złożył pełnomocnik wnioskodawcy w piśmie procesowym z dnia 11.02.2020 r. Zdaniem Sądu są one polemiką z prawidłowymi ustaleniami biegłego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody. Sąd dał wiarę zgromadzonym w niniejszym postępowaniu dokumentom, bowiem sporządzone zostały przez powołane do tego organy w przypisanej prawem formie i ich treść nie budzi wątpliwości.

Sąd dał również wiarę opiniom biegłych. Biegli w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości wypowiedzieli się co do stanu zdrowia wnioskodawcy. Ich opinie są fachowe i zupełne. Biegli jednoznacznie określili, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu jest ustalenie, czy wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołanie jest zasadne.

Stosownie do art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r., nr 153, poz. 1227, ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 12 niezdolną do pracy w rozumieniu powołanej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Z opinii biegłych lekarzy sądowych wynika, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy. Wnioskodawca spełnia pozostałe warunki do przyznania mu prawa do renty, które to nie były kwestionowane przez ZUS.

Mając powyższe na uwadze, skoro zaskarżona decyzja ZUS narusza prawo, należało ją zmienić na mocy art. 477¹⁴ §2 Kpc i przyznać wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy jak w sentencji wyroku, tj. od dnia 01.04.2019 r. do 31.12.2021 r.